

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Tihelkovou v hlavním líčení konaném dne 24.1.2017 **t a k t o :**

Obžalovaný

xxx,

nar. xxx v xxx, OSVČ, bytem xxx, okres xxx, adresa k doručování xxx,

je vinen,

že

jako majitel rodinného domu č. xxx na ulici xxx v xxx, okres xxx, který je takto uveden v příslušném katastru nemovitostí, nijak nereagoval na návrhy své tehdejší manželky xxx, s níž byl v rozvodovém řízení, na vyřešení otázky hrazení nákladů za elektřinu v tomto domě a na základě písemné žádosti o ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 19. 2. 2015 nechal provést v tomto domě demontáž elektroměru č. 71891579, který byl následně odpojen pracovníkem společnosti ČEZ Distribuční služby s.r.o., dne 9. 3. 2015 kolem 11.00 hodin, a to v úmyslu přerušit dodávky elektrické energie do uvedeného domu tak, aby své manželce a dětem xxx a xxx znemožnil řádné užívání domu, když odstavením dodávek elektrické energie v domě nešlo nejen svítit, ale také topit, případně vařit,

tedy

neoprávněně bránil oprávněné osobě v užívání domu,

čímž spáchal

přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 2 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 208 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 /čtyř/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 /jednoho/ roku**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená xxx, nar. xxx, bytem xxx **odkazuje** s uplatněným nárokem na peněžitou náhradu újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný xxx se dopustil trestné činnosti tím, že jako majitel rodinného domu č. xxx na ulici xxx v xxx, okres xxx, který je takto uveden v příslušném katastru nemovitostí, nijak nereagoval na návrhy své tehdejší manželky xxx, s níž byl v rozvodovém řízení, na vyřešení otázky hrazení nákladů za elektřinu v tomto domě a na základě písemné žádosti o ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 19. 2. 2015 nechal provést v tomto domě demontáž elektroměru č. 71891579, který byl následně odpojen pracovníkem společnosti ČEZ Distribuční služby s.r.o., dne 9. 3. 2015 kolem 11.00 hodin, a to v úmyslu přerušit dodávky elektrické energie do uvedeného domu tak, aby své manželce a dětem xxx a xxx znemožnil řádné užívání domu, když odstavením dodávek elektrické energie v domě nešlo nejen svítit, ale také topit, případně vařit.

Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že vše začalo v prosinci 2014, kdy vyzýval manželku k placení záloh za elektřinu, plyn, vodu, televizi, internet a další nákladů spojených s domem na xxx v xxx, jehož je vlastníkem. Již rok a třičtvrtě v domě nebydlí, probíhalo rozvodové řízení, on sám se z domu odstěhoval, zůstaly zde bydlet jeho dvě děti a manželka. U jednoho z rozvodových řízení manželka tvrdila, že k ní má tak hluboký a citový vztah, že náklady neustále platí, v podstatě se mu vysmívala, což jej vyprovokovalo k tomu, že skutečně vyřídil odmontování elektroměru. Předtím ji vyzýval k tomu, aby začala poplatky hradit, dům byl bez elektrické energie od 9. 3. 2015 do 23. 4. 2015. Po sdělení podezření šel znovu na ČEZ a vyřídil obnovení dodávky elektrického proudu. Za elektřinu do dnešního dne manželka nic neplatí, proběhla mezi nimi i e-mailové korespondence. Sám nebyl ochoten na ni převést smlouvu k odběru elektrické energie, neboť by se dostal do nevýhodné pozice, když by musel uzavřít s ní i nájemní smlouvu. Do dnešního dne platí veškeré poplatky spojené s domem, neví, jakým způsobem se proti tomu má bránit, když nemovitost dále neužívá. Je pravdou, že podal dne 19.2.2015 písemně na ČEZ žádost o ukončení smlouvy ohledně dodávky elektřiny. Nesouhlas poškozené s odpojením elektřiny ze dne 4. března 2015 dostal, nabídl jí, že na ni převede smlouvu na elektrickou energii, ale v případě, že uzavřou nájemní smlouvu. Ona nereagovala. Na děti platí výživné ve výši 8.000 Kč měsíčně, dalších 6.000 Kč měsíčně na náklady na dům. Hypotéku rovněž tak splácí, je to okolo 11.000 Kč měsíčně. Odpojením

elektřiny chtěl docílit toho, aby si začala náklady na dům platit sama. I když fakticky v domě elektřina nebyla připojená, poškozená si přivedla do domu elektřinu kabelem od rodičů, takže byla schopna dále obývat celý dům i s dětmi. Fungovala jim lednička, televize, počítač, navíc všichni mohli bydlet u rodičů poškozené v domě naproti. Manželka bydlí v domě oprávněně, má zde trvalý pobyt.

U dalšího hlavního líčení obžalovaný předložil čestné prohlášení syna xxx (č.l. 99), že v době, kdy byl odpojen přívod elektrické energie na ulici xxx v xxx v období od 9.3. do 23.4.2015 mu nabízel jeho otec, jakož i sestře možnost přechodně bydlet v jeho pronajatém bytě na xxx. Tuto nabídku se sestrou odmítli s tím, že po připojení elektrického kabelu funguje topení, televize, lednice i počítač a mohou vařit.

U dalšího hlavního líčení konaného dne 14.9.2016 obžalovaný upřesnil, že oběma dětem nabízel, že se můžou nastěhovat za ním do bytu, ale tito to odmítli, neboť do domu byl již natažen kabel z protějšší nemovitosti, která je v podílovém spoluvlastnictví obžalovaného a poškozené a rodiče poškozené zde žijí bez právního důvodu. Obžalovaný se dále vyjádřil k druhému čestnému prohlášení syna xxx, když uvedl, že z předběžných opatření nařízených Okresním soudem v Bruntále vyplývá, že v jím užívaném bytě byla provedena šetření orgánu sociálněprávní ochrany dětí a tento shledal předmětný byt způsobitelným a pro děti zcela vyhovujícím. Obžalovaný velmi podrobně popsal stav v rodině před jeho odchodem z domácnosti, kdy neustále probíhaly spory a hádky, jak mezi manžely, tak i mezi manželkou a dětmi, o čemž svědčí četné nahrávky. Obžalovanému bylo proto doporučeno ze strany OSPOD vyřešit situaci odchodem ze společné domácnosti, aby se tím uklidnila situace. V té době taky vyplynula nová známost obžalovaného, což poškozená neunesla a z čehož také pramenilo napadání obžalovaného i dětí. Nejvyhrocenější situace byla v období od června 2013, kdy obžalovaný přiznal mimomanželský vztah, a to až do prosince 2013, kdy odešel ze společné domácnosti. Původně však obžalovaný odejít nechtěl, chtěl zůstat kvůli dětem doma, situace však již byla neúnosná a proto raději odešel. Problémy v soužití byly dle obžalovaného dlouhodobějšího charakteru, nevznikly teprve v roce 2013. Obžalovaný také velmi podrobně popsal své majetkové poměry, přičemž jeho jediným příjmem je příjem z podnikání v průměrné výši 50.000 Kč, z něhož platil v roce 2015 pravidelné výdaje v podobě hypotéky ve výši 13.000 Kč, nákladů spojených s bydlením u dvou domů, v případě domu na adrese xxx tyto činily necelých 6.000 Kč měsíčně, nájem pronajatého bytu ve výši 6.000 Kč měsíčně a služby ve výši 3.000 Kč. Dále platí výživné v celkové výši 8.000 Kč. Obžalovaný připustil, že jím zvolené řešení v podobě odpojení elektřiny bylo řešením krajním, avšak jinou možnost v danou chvíli neviděl, neboť jeho manželka odmítala cokoli hradit, což by považoval za slušné, když její měsíční příjem spolu s alimenty činil 30.000 Kč. Obžalovaný uvedl, že nepředpokládal, že by jeho tehdejší manželka nechala situaci dojít tak daleko, že muselo dojít k odpojení elektřiny, když stačilo zaplatit peníze na ČEZu či obžalovanému a tím by k nastolenému stavu nedošlo. Dle obžalovaného to byla jeho manželka, která bazírovala na uzavření nájemní smlouvy pro účely smlouvy s ČEZ. Obžalovaný se také velmi podrobně vyjádřil k výdajům, které vynaložil na své děti od doby, co odešel ze společné domácnosti.

Obžalovaný se v podstatě doznal k trestné činnosti, z této je usvědčován dalšími důkazy provedenými u hlavního líčení.

Svědčce xxx u hlavního líčení uvedla, že s obžalovaným má dvě společné děti, i nadále uděluje souhlas k trestnímu stíhání obžalovaného, který byl jejím manželem. S manželem byla v e-mailovém kontaktu, napsali si dva až tři e-maily, které jsou ve spise, bylo to od

4.3.2015, manžel jí upozorňoval na to, že je jeho dlužník s tím, že dluh činí 22.840 Kč, napsal, že jde o pravidelné platby od prosince do února. Dále zde uvedl, že pokud do 5.5.2015 tyto neuhradí, 9. března odpojí elektroměr. Na tyto e-maily odpovídala ihned, bylo to dne 4.3.2015, chtěla po něm předložit výpisy zaplacených záloh, případně roční vyúčtování. Manžel jí přeposlal nečitelné vyúčtování, poté navštívila pobočku ČEZ, kde si ověřila, že je skutečně objednána ze strany manžela demontáž elektroměru. S tímto nesouhlasila, žádala ČEZ, aby smlouva ohledně platby elektřiny byla napsána na ni. V ČEZ jí vysvětlili, že to nejde, když vlastníkem nemovitosti je manžel. Dostala tiskopis se souhlasem vlastníka, který zaslala manželovi, a to dne 8.3., chtěla po něm udělit souhlas, což striktně odmítl. Sdělil jí, že elektroměr bude zítra demontován. Dále jí sdělil, že k přepisu by byl svolný, ale pouze při uzavření nájemní smlouvy na dobu určitou. Ona sama je toho názoru, že nájemní smlouvu jí manžel nemůže dávat, když není vyřešeno vlastnické právo k této nemovitosti, již podala žalobu o určení vlastnického práva a tvrdí, že je polovičním vlastníkem. Manžel jí ovšem nevyšel vstříc a elektřina byla dne 9.3.2015 odpojena. Dostali se s dětmi do překerní, neřešitelné situace, když nemohla vařit, prát, žehlit, děti se nemohly učit, v té době byla ještě zima, bylo nutno topit. Nemohli ani svítit, byly jakoby v jeskyni, svíčky byly nebezpečné. Elektřina byla odpojená do dne 25.4.2015, kdy jí manžel nechal opět zapojit. Museli si přitápět krbem, ale ten nevytopí celý dům, dětem bylo zima. Poté jí známí poradili přivést elektřinu z domu rodičů, což učinili, ale tato přípojka byla nevhodná, kabely musely vést přes zahradu sousedů, přes hlavní komunikaci, lidé si pak na to stěžovali. Jistič rodičů však nebyl schopen zvládnout i jejich dům, během prvních 14-ti dní nemohla dětem ani uvařit čaj. Poté si děti musely různě půjčovat prodlužovací šňůry, aby si mohly posvítit v pokoji malými lampičkami. Pračku zapnout nemohla, protože okamžitě vyhodila jistič. Vařit také nemohla, když mají elektrickou desku a ta má vysoký odběr elektrické energie. Manžel do nemovitosti chodil, viděl, jak to u nich vypadá, ještě se vysmíval, jak to hezky zvládají. Z nemovitosti se manžel odstěhoval dne 20.12.2013. Do dubna 2013 platila náklady spojené s elektřinou a plynem ze svého účtu, poté manžel bez jejího vědomí na účtu zrušil trvalé příkazy, poté zjistila jeho nevěru a to dne 12.6.2013. Řekl jí, že jí nebude přispívat na domácnost, na jídlo, místo toho bude platit tyto náklady. Hypotéku platil rovněž tak, dne 2.9.2015 ovšem strhli první částku ve výši 9.600 Kč. Výživné stanovené soudem obžalovaný platí. Děti se během této doby nepřipravovaly do školy, neměly v podstatě světlo, z umělého osvětlení je bolely oči. Dům rodičů má zhruba necelým 50 m², obývají ho dva lidé, neměla tedy možnost náhradního bydlení. Mohla jít maximálně na ubytovnu. Manžel si podal žádost o rozvod z toho důvodu, že si našel známost, chtěl si užívat svých peněz a rodina mu bránila v jeho rozletu. Sama má zájem o obnovu soužití, nemá zájem o rozvod. Trvala na tom, že ve výzvě k zaplacení má uvedeno datum do 5.5.2015.

Poškozená u hlavního líčení předložila další čestné prohlášení xxx ze dne 28.10.2015 (č.l. 100), z něhož vyplývá, že bez elektřiny při svíčkách byli skoro dva týdny od 9.3. do 21.3.2015. Po 16:00 hod. se již nemohli učit, když byla tma. Nebylo možno vařit, prát, neměli zajištěny základní životní podmínky. Ráno si nemohli uvařit ani čaj. Otec elektřinu nezapojil ani po prosbě, že se nemohou učit a vůbec fungovat. Po několika dnech jim sdělil, že mohou bydlet u něj v bytě. Nebyly tam ale vhodné podmínky, neměl pro ně ani postele, ani kouty ke studiu, proto nabídku odmítl. Matka otci napsala e-mail, že má na ni převést elektřinu, kterou bude platit, a to odmítl. Jídlo v lednici se zkazilo. Po dvou týdnech zajistila matka přívod elektřiny elektrickým kabelem asi 60 metrů dlouhým, který vedl z domu babičky. Velké světlo ani potom nesvítilo, pouze dvě lampičky, varná konvice, televizor, počítač a lednice. Všude byly prodlužovací šňůry, o které zakopávali. Během těchto šesti týdnů se nemohli v podstatě připravovat do školy. Otec do domu chodil a smál se tomu. Pokud jde o jeho původní prohlášení, které otci podepsal, sám mu poté sděloval, že toto není v pořádku a

nechce, aby ho použil. Nové prohlášení psal potom, co si prohlédl fotografie v mobilním telefonu, z těch zjistil, co a kdy se stalo. Tyto fotografie jsou taktéž součástí spisu.

Svědkyňě xxx u hlavního líčení konaného dne 4.11.2016 doplnila, že jejich manželství bylo bezproblémové až do prosince 2012, kdy začalo ze strany obžalovaného zesměšňování a ponižování. To pokračovalo i na jaře 2013, čemuž byly přítomny i děti. Svědkyně uvedla, že po zjištění nevěry ze strany tehdejšího manžela v červnu 2013, ji začalo peklo. Probíhaly provokace, nahrávání ze strany obžalovaného, různily se názory na výchovu dětí. Za hlavní příčinu rozvratu jejich manželství považovala svědkyně nevyzrálou osobnost obžalovaného. Ke svým majetkovým poměrům svědkyně uvedla, že její příjem tvoří pouze mzda ve výši 18.000 – 21.000 Kč, popřela, že by měla příjem ze společnosti Avon, neboť tento je psaný na její matku. Ze svého příjmu hradila do května 2013 elektřinu a plyn za jejich dům a nájem na užívání bytu na adrese xxx v xx, který byl psán na svědkyni. Odcházející částka mohla činit do 9.000 Kč. Dále hradila jídlo a oblečení pro děti, obžalovaný ji však na tyto věci dále přispíval, pokud bylo potřeba. Od května 2013 ji už manžel nepřispíval, musela hradit leasing auta ve výši 5.000 Kč, na pojištění 1.000 Kč, obědy dětí 1.000 Kč a platbu za svůj telefon, dále vodu a za komunální odpady. Její životní úroveň i dětí však poklesla, už nemohla kupovat velké zásoby jídla, nemohla kupovat značkové oblečení ani drahé parfémy, musela se omezovat. Hradila dále náklady na služby v domě, který užívají její rodiče a který byl formálně ve společném jmění svědkyně a obžalovaného. Tyto částky však svědkyni rodiče vraceli ať již přímo v penězích nebo v naturálních formou každovíkendového vaření. Svědkyně ve své výpovědi zmínila událost ze dne 29.10.2013, kdy u nich zasahovala policie z důvodu návštěvy a nevhodného chování jejího bratra a manžela, z čehož pořídila záznam. Uvedla dále, že jejich dům obžalovaný opatřil tzv. štěnicemi, kamerovým systémem, aby mohl svědkyni sledovat. Svědkyně uvedla, že se chtěla podílet na nákladech za dům, nechtěla však platit celou částku, když manžel do domu docházel starat se o psa, který pil společnou vodu, obžalovaný v domě svítil, používal WC apod., proto by se dle svědkyně měl obžalovaný podílet na nákladech za dům. Teprve den 4.3.2015 se z emailu dozvěděla o odpojení elektřiny, šla okamžitě na ČEZ, kde i pracovnice ČEZu obžalovanému zatelefonovala, aby si rozmyslel odpojení, on však na odpojení trval. Svědkyně zaslala obžalovanému emailem formulář k vyplnění, aby mohla být elektřina přepsána na ni, což však neakceptoval. Zaplacením splátky nešlo odvrátit odpojení elektřiny. K důvodu, proč neplatila alespoň částečnou úhradu elektřiny, svědkyně uvedla, že neměla jistotu, že ji to obžalovaný nezapře a že peníze nepoužije jinak. Poprvé svědkyně zaplatila obžalovanému část nákladů za bydlení v únoru 2016.

Svědka xxx, syn obžalovaného, který byl vyslýchán v nepřítomnosti obžalovaného, u hlavního líčení uvedl, že jeho otec odešel ze společné domácnosti sám, dobrovolně, před Vánoci 2013 a odstěhoval se nad svůj salon. Vztah rodičů od doby, co se matka dozvěděla o mimomanželském vztahu, provázely naschvály, nervozita matky, nahrávky apod. Do té doby však byl vztah rodičů nekonfliktní. Svědek uvedl, že ještě před odpojením elektřiny požádal otce, aby to nedělal. Matka chtěla, aby otec na ni elektřinu přepsal, což však odmítl. Nebylo možné odejít jinam. Zcela bez elektrické energie byla rodina asi dva týdny, kdy nefungovalo nic, s výjimkou topení krbem na dřevo. Nešla televize, počítač, hlavní světla, zkazilo se jídlo v ledničce. Teprve po dvou týdnech se podařilo matce sehnat kabely a napojit na dům, kde bydleli prarodiče. I takto fungovala domácnost omezeně, neboť nebylo možné mít současně puštěné všechny spotřebiče. Nabídku otce, aby se přestěhovali k němu, společně se sestrou odmítli, neboť nechtěli bydlet u otce, chtěli být u matky, když byli v péči matky. Bydlení u otce neodpovídalo komfortu dětí doma. Tato nabídka přišla asi 5-6 dní po odpojení a odmítli ji přesto, že doma nic nefungovalo. Svědek se dále vyjádřil ke dvěma svým prohlášením, když

k prvnímu uvedl, že první připravil taťka, svědek jej podepsal a požádal otce, aby jej nepředkládal u soudu, ale když se následně od matky dozvěděl, že prohlášení bylo předloženo, požádala jej matka, aby sepsal prohlášení nové, kde uvedl věci na pravou míru a matka jeho prohlášení předložila soudu. V prvním prohlášení bylo uvedeno, že se v domě dalo vařit, což však nebyla pravda, vše fungovalo až po 14 dnech, kdy matka sehnala kabely. Svědek dále uvedl, že ho finančně zajišťuje otec, který platí dovolené, školu a všechny vyšší náklady, matka zajišťuje jídlo, praní, žehlení a základní věci. Svědek popřel, že by se vůči němu chovala matka vulgárně, nebo že by používala vulgární termíny vůči obžalovanému za přítomnosti svědka, připustil, že tak jednala pouze ve vztahu k sestře xxx, a to z důvodu nervozity, dle svědka se však nejednalo o nic „šíleného“. Uvedl, že si neuvědomuje, že by mezi rodiči probíhaly verbální či fyzické konflikty v období od června 2013 do odchodu otce z domácnosti.

Z výpisu z katastru nemovitostí z č.l. 36-37 vyplývá, že vlastníkem rodinného domu na xxx v xxx je xxx. Z dosud nepravomocného rozsudku Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově ze dne 30.8.2016, č.j. 20C 41/2015-690 na č.l. 211-223 vyplývá, že dne 9.3.2015 byla podána žaloba na určení týkající se domu na ulici xxx v xxx. O žalobě bylo rozhodnuto tak, že bylo určeno, že žalobkyně xxx je výlučným vlastníkem spoluvlastnického podílu id. ½ na budově č.p. xxx, v části obce xxx. Proti rozsudku podal žalovaný xxx odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto.

Ze zprávy ČEZ Zákaznické služby, s.r.o. z č.l. 11-12 a 316 vyplývá, že xxx požádal o ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny písemně 19.2.2015, paní xxx telefonovala dne 4.3.2015 s tím, že s demontáží elektroměru nesouhlasí. Porušila i písemné nesouhlasné stanovisko, poté obdržela informaci, že majitelem nemovitosti i smluvním subjektem je pan xxx, tudíž rozhodné stanovisko je jeho. Demontáž elektroměru provedl zaměstnanec společnosti ČEZ Distribuční služby, s.r.o. dne 9.3.2015, následné dodávky elektřiny byly započaty od 23.4.2015 po instalaci elektroměru a opětovném uzavření smluvního vztahu ke dni 17.4.2015. V případě, že zákazník, který má uzavřenou smlouvu s ČEZ Prodej s.r.o. požádá o ukončení smlouvy, dojde k ukončení smlouvy bez ohledu na to, zda osoba, která nemovitost skutečně užívá, i nadále hradí či nehradí zálohové platby. I když xxx řádně hradila předepsané zálohy, nezabránila by tím ukončení smlouvy mezi panem xxx a obchodníkem. To bylo možné jen uzavření řádné smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny s vybraným obchodníkem a Smlouvy o připojení s příslušným distributorem.

Smlouva o připojení odběrného elektrického zařízení k distribuční soustavě do napěťové hladiny z ČEZ Distribuce, a.s. a xxx se nachází na č.l. 13-14 a je datována dne 19.4.2012, žádost o ukončení smlouvy se nachází na č.l. 17, tuto podal 19.2.2015 xxx.

Písemný nesouhlas odpojením elektroměru xxx nachází na č.l. 18.

Rodné listy dětí na č.l. 18-19, obžalovaný je otcem xxx, nar. xxx a xxx, nar. xxx. Z oddacího listu z č.l. 19 vyplývá, že manželství bylo uzavřeno 5.8.2008 mezi osobami xxx a xxx.

Kopie e-mailové korespondence mezi obžalovaným a poškozenou se nachází na č.l. 21-27 spisu.

Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově ze dne 19.11.2014, č.j. 5P 49/2003-206, byla schválena dohoda rodičů, na základě které byly nezletilé děti, xxx a xxx svěřeny do péče matky a otcí stanoveno výživné v celkové výši 8.00 Kč, splatné vždy

k prvnímu dni v měsíci předem, přičemž tato úprava se vztahovala i na dobu po rozvodu manželství rodičů. Rozsudkem byla upravena i otázka styku otce s nezletilými dětmi.

Předběžným opatřením Okresního soud v Bruntále, pobočky v Krnově ze dne 22.10.2014, č.j. 5P 49/2003-177 (č.l. 178), bylo rozhodnuto o předběžné odevzdání dětí xxx do péče otce a upravena byla i otázka styku dětí s matkou. Z odůvodnění vyplývá, že opatrovník shledává v pronajatém bytě obžalovaného podmínky pro realizaci styku s dětmi. Návrh byl podán matkou, která chtěla svěřit děti otci, který s tímto souhlasil. O výživném matky k nezletilým dětem bylo rozhodnuto stejným soudem formou předběžného opatření ze dne 12.11.2014, č.j. 5P 49/2003-198, a to v celkové částce 1.800 Kč s účinností od 22.10.2014. Návrh otce na stanovení prozatímního bydliště dětí na adrese xxx byl zamítnut. V odůvodnění se uvádí, že vznikla patová situace, kdy sice soud svěřil děti do péče otce, matka však neumožnila otci samostatně o děti pečovat, neopustila dům a situaci vyhrotila. Pokus o přestěhování dětí do otcova bydliště se rovněž nezdařil.

Usnesením Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 26Nc 202/2015 ze dne 13.3.2015 bylo rozhodnuto o tom, že návrh navrhovatelky xxx má nařízení předběžného opatření, kterým by soud nařídil odpůrci, tedy xxx, aby navrhovatelce udělil souhlas vlastníka nemovitosti rodinného domu č.p. xxx na ulici xxx v obci xxx s převodem smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny na navrhovatelku se zamítá.

Fotodokumentace domu se nachází na č.l. 66-70, další fotografie z doby, kdy byl v domě odpojen elektroměr předložila poškozená u hlavního líčení.

Výzvou ze dne 3.12.2014, založenou na č.l. 71-72 vyzval obžalovaný poškozenou k platbám za užívání domu ve výši 5.710 Kč od prosince 2014 s vyrozuměním o případném omezení nebo zrušení plateb. K poštovní přepravě byla výzva podána 8.12.2014. Další výzvou ze dne 20.2.2015 (č.l. 73-77) opětovně obžalovaný vyzval poškozenou k úhradám říčních plateb i již vzniklého dluhu ve výši 22.840 Kč a upozornil na demontáž elektroměru dne 9.3.2015. Výzva byla dána k poštovní přepravě dne 20.2.2015, uložena byla dne 23.2.2015 a vyzvednuta dne 3.3.2015.

Na č.l. 192-206 přepis nahrávky ze dne 29.10.2013 předložený poškozenou xxx.

Ze zprávy OSPOD xxx ze dne 25.10.2016 na č.l. 225 vyplývá, že s rodinou spolupracují od října 2013, kdy je otec požádal o spolupráci při řešení rodinné situace. Proběhl pohovor s dětmi, přičemž xxx uvedla, že je situace doma vyhrocená, že se rodiče stále hádají a děti byly do sporu rodičů nezdravě zainteresovány. Rodině byla doporučena spolupráce s Asistenční a mediačním centrem v xxx, které využil pouze otec. Nařízenou účast na mediačním jednání využívala i xxx. Otec sdělil, že nechce děti vystavovat konfliktním situacím, proto odešel ze společné domácnosti. I opatrovník považoval tento postup za vhodný. Opakovaně se vyskytovaly problémy při realizaci styku. Při změně výchovného prostředí požádal otec matku, aby si našla nové bydlení a nezasahovala do jeho výchovy. Z osvědčení na č.l. 229 vyplynulo, že xxx absolvovala ve dnech 5.-6.3.2015 školení na nový občanský zákoník.

Ze zpráv Úřadu práce na č.l. 252-3 vyplynula výše čisté mzdy poškozené xxx, která se v období od června 2013 do března 2015 pohybovala v rozmezí 16.082 Kč až 24.963 Kč, průměrně však kolem 19.500 Kč.

Na č.l. 256 až 296 se nacházejí výpisy z účtu poškozené xxx v období od dubna 2013 do března 2015.

Ze zprávy Městského úřadu v xxx, odboru dopravy a silničního hospodářství na č.l. 301 pak vyplývá, že obžalovaný má na svou osobu registrovaný motocykl ČZ 150, Audi A6 a Škodu Fabii, poškozená Fiat Punto a Škodu Octavii.

Dle daňových priznání obžalovaného na č.l. 303- 308 činil v roce 2014 dílčí základ daně 225.200 Kč, když příjmy činily 563.000 Kč a výdaje 337.800 Kč, v roce 2015 pak dílčí základ daně 198.000 Kč, neboť příjmy činily 495.000 Kč a výdaje 297.000 Kč. Obžalovaný doložil přehled splátek půjčky od svých rodičů, které hradil od prosince 2014 do listopadu 2015.

Ze zprávy advokátní kanceláře na č.l. 313 vyplynulo, že společnost Avon neviduje žádnou osobu pod jménem xxx jako svého zaměstnance ani zákazníka.

V příložených složkách se nachází přehledy a doklady o platbách obžalovaného na nákladech, které vynaložil ne své nezletilé děti v jednotlivých letech, jež přesahují 100.000 Kč za obě děti a kalendářní rok.

Z rozhodnutí Městského úřadu v xxx, kanceláře tajemníka ze dne 4.6.2015, sp.zn. R 533/13 vyplývá, že xxx byl uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití, kterého se dopustil dne 29.10.2013 na zahradě u domu č. xxx na ulici xxx v xxx vůči své sestře xxx a za to mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč (viz přestupkový spis sp.zn. R 533/13. Přestupkovému orgánu byla věc postoupena na základě usnesení Okresního soudu v Bruntále ze dne 23.6.2014, č.j. 3T 60/2014-189. O stížnosti státního zástupce proti tomuto usnesení bylo rozhodnuto tak, že stížnost byla zamítnuta (viz spis Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 3T 60/2014).

Proveden byl i důkaz opatrovnickým spisem Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 5P 49/2003 týkající se dětí xxx, z něhož je zřejmý průběh opatrovnických řízení, jejich vývoj i průběžné zprávy opatrovníka škol popisující chování dětí v těžké životní situaci.

Z přepisů nahrávek ze dnů 12.2.2013, 16.2.2013, 26.3.2013, 29.3.2013, 25.4.2013, 19.5.2013, 2.6.2013 a dalších, blíže nedatovaných vyplývá ne zcela obvyklé chování matky k nezletilým dětem, obsahující vulgarity. Obdobně z přepisů ze dne 11.5.2013, 4.8.2013, 4.10.2013 vyplývají konflikty a spory, které řešily manželé před odchodem obžalovaného ze společné domácnosti v přítomnosti dětí. Z přepisu nahrávky ze dne 15.5.2014 pořízené při cestě vozem ze soudního jednání, kterého se účastnil otec poškozené xxx, poškozená a xxx vyplynulo, že poškozená vyčítá synovi, jak vypovídal u soudu, kdy nebyl připravený a tím ji poškodil. Vyzývala jej, aby se rozhodl, v čí prospěch chce vypovídat. Nahrávka je dále plná urážek syna a otce poškozené.

V přílohových obálkách se nachází také výpisy z účtu obžalovaného, z nichž je zřejmé, že z jeho strany byla hrazena platba za elektřinu ve výši 1500 Kč měsíčně, výživné ve výši 8.000 Kč měsíčně, a platby za telefon. Elektřina nebyla hrazena v měsících března a dubna 2015. Čtvrtletně byla také hrazena platba za vodu ze strany obžalovaného, doložena je i platba za odpady a za vodné a stočné, vše ze strany obžalovaného. Obžalovaný doložil doklad o zakoupení kamery k domu dne 12.12.2011 a fotografie z jejího nainstalování dne 12.6.2012. Zde je taktéž založeno rozhodnutí Městského úřadu v xxx, kanceláře tajemníka, ze dne 3.11.2015, sp.zn. R 256, 257, 258/15, kterým byla xxx uznána vinnou z přestupku proti

občanskému soužití, kterého se dopustila dne 29.5.2015 na ulici xxx, před domem č. xxx a za to jí byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Tímto rozhodnutí byl taktéž uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití xxx. Přestupkové řízení proti xxx a dalšímu skutku xxx, bylo zastaveno. O odvolání xxx bylo rozhodnuto nadřízeným orgánem tak, že bylo zamítnuto.

Z přestupkových spisů sp.zn. R 222, 223/2014 se zjišťuje, že bylo odloženo přestupkové řízení proti xxx a xxx pro přestupky proti občanskému soužití, ke kterým mělo dojít dne 23.5.2014 v místě trvalého bydliště, a to z důvodu, že se jedná o návrhové přestupky a návrh podán nebyl. Ze spisu sp.zn. R 181, 182, 183/2014 se zjišťuje, že bylo odloženo přestupkové řízení proti xxx, xxx a xxx pro přestupky proti občanskému soužití, ke kterým mělo dojít dne 23.4.2014 v místě bydliště a to opět z důvodu, že se jedná o návrhové přestupky a návrhy v zákonné lhůtě podány nebyly. V přestupkovém spise sp.zn. R 116/15 došlo k odložení věci, která byla přestupkovému orgánu postoupena na základě usnesení Okresního soudu v Bruntále ze dne 10.3.2015, č.j. 3T 223/2014-340, kdy se původně mělo jednat o přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. K odložení došlo z důvodu, že v zákonem stanovené lhůtě nebyl podán návrh na zahájení řízení. V přestupkovém řízení vedeném pod sp.zn. R 205, 206/2014 bylo jednak zastaveno řízení proti xxx pro přestupek proti občanskému soužití ze dne 17.4.2014 z důvodu, že spáchání skutku nebylo obviněnému prokázáno, jednak bylo odloženo přestupkové řízení proti xxx pro přestupek proti občanskému soužití ze dne 17.4.2014, neboť v tříměsíční lhůtě nebyl podán návrh na zahájení přestupkového řízení.

Po provedeném dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný se dopustil přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 2 trestního zákoníku, když neoprávněně bránil oprávněné osobě v užívání domu. Bylo prokázáno, že obžalovaný jako vlastník rodinného domu č. xxx na ulici xxx v xxx, který je takto zapsaný i v katastru nemovitostí, když o podílovém spoluvlastnictví bylo rozhodnuto toliko nepravomocně a na základě žaloby, která byla shodou okolností podána v den odpojení elektroměru. Obžalovaný v prosinci 2013 opustil společnou domácnost po neshodách s manželkou, čímž došlo k částečnému vyřešení vyhrocené situace mezi manžely poté, co obžalovaný přiznal svou nevěru a jeho manželka se s touto situací nevyrovnala a neunesla ji. Bylo však prokázáno, že spory manželů měly primárně svůj původ v nevěře obžalovaného. V domě zůstala bydlet jeho manželka xxx a nezletilé děti xxx a xxx. Průběh dosavadního soužití, tj. do odchodu obžalovaného i následných vztahů, demonstrovaly četná přestupková řízení, v nichž jako oznamovatel vystupovala zpravidla protistrana, představu o situaci v rodině soud získal i z přepisu nahrávek, jejichž obsah se lišil podle toho, která ze stran tento záznam pořizovala.

Dle názoru soudu je ve věci však stěžejní, že řešení, které zvolil obžalovaný za účelem, aby se domohl alespoň částečné úhrady služeb za užívání domu není řešením právem aprobovaným. Soud chápe složitou situaci obžalovaného, ve které se nacházel, kdy se nejprve písemnými výzvami snažil poškozenou přimět k podílení se na společných úhradách, avšak marně. Znovu soud opakuje, že zvolené řešení nebylo správné, neboť obžalovaný nevyčerpal všechny civilněprávní prostředky, kterými se svých práv mohl domoci a rovnou přistoupil k zajištění odpojení elektrické energie. Současně bylo prokázáno, že poškozená neměla reálnou možnost odvrátit toto odpojení tím, že by cokoliv uhradila společnosti ČEZ, avšak jedinou možnost měl v rukou právě obžalovaný, který jediný byl oprávněn svůj příkaz odvolat. V době, kdy se událost udála, byl právní stav ve věci nemovitosti takový, že poškozené a dětem svédčilo odvozené užívací právo, požadavek na uzavření nájemní smlouvy proto nebyl právně relevantní. Tento by přicházel k úvalu až v situaci, kdy by poškozená jako podílová

spoluvlastnice užívala víc, než kolik by jí náleželo, pak by tento stav bylo možné řešit požadavkem na uzavření nájemní smlouvy, příp. požadavkem na vydání bezdůvodného obohacení.

Provedeným dokazováním se dále podařilo objektivizovat jak příjmy a výdaje obžalovaného, tak především poškozené. Příjem poškozené se spolu s výživným pohyboval do 30.000 Kč měsíčně a tato částka dle názoru soudu umožňovala poškozené alespoň částečnou úhradu nákladů za služby v domě. Ta však až do února 2016 poskytována nebyla.

Dle ustanovení § 744 občanského zákoníku, z něhož vyplývá, že je-li obydlím manželů dům, k němuž má jeden z manželů výhradní právo umožňující v domě bydlet, vznikne uzavřením manželství druhému manželu právo bydlení. Bylo prokázáno, že obžalovaný opustil společnou domácnost kvůli další partnerce, v tomto kontextu je nutno akcentovat ustanovení § 691 odst. 2 občanského zákoníku, když žije-li s jedním z manželů společně dítě manželů, vůči kterému mají oba vyživovací povinnost, a druhý manžel opustí rodinnou domácnost, aniž k tomu má důvod zvláštního zřetele hodný a odmítá se vrátit, je tento manžel povinen přispívat i na náklady rodinné domácnosti. Podle ustanovení § 747 odst. 1 občanského zákoníku, má-li alespoň jeden z manželů právo nakládat s domem, ve kterém se nachází rodinná domácnost manželů nebo rodiny, a to tohoto domu nebo bytu je k bydlení manželů nebo rodiny nezbytně třeba, musí se zdržet všeho, co může bydlení znemožnit nebo ohrozit.

Tímto ustanovením občanského zákoníku se obžalovaný v žádném případě neřídil, když sice hradil plnou částku nákladů, avšak svým jednáním ohrozil právo na bydlení svých dětí a tehdejší manželky. Současně bylo prokázáno, že nabídka na bydlení v bytě obžalovaného přišla z jeho strany až několik dnů po odpojení. Fakticky byl dům bez elektrické energie od 9.3. po dobu 14 dnů, do 23.4.2015 byl přívod elektrické energie řešen náhradním způsobem, který však neumožňoval plnohodnotné užívání nemovitosti. významným způsobem bránil oprávněným osobám, tedy své manželce a dětem v užívání domu. Za neoprávněné bránění v užívání domu je dle konstantní judikatury brán jakýkoli neoprávněný zásah do práva oprávněné osoby, který jí mimo jiné podstatně ztěžuje řádné užívání domu, které je obvyklé. Soud jednání obžalovaného považuje za jednání, které tuto definici naplnilo.

Ve věci jsou nepodstatné obě čestné prohlášení syna xxx, je zřejmé, že syn obžalovaného a poškozené je pod tlakem obou rodičů, ve věci byly provedeny další podstatné důkazy zmíněné výše, které objektivizují důkazní situaci. I ze samotné výpovědi svědka xxx je zjevné, že je mu celá situace nepříjemná, že v zásadě nechce vypovídat, ale současně nechce přijmout možnost odmítnutí výpovědi. Jeho ovlivnění je zjevné především z odůvodnění toho, proč v domě spolu se sestrou setrval i v situaci, kdy nic nefungovalo, kdy na jednu stranu uvádí, že nefungovalo nic, neměli kde vařit, učit se, byla jim zima, a na druhou stranu odmítne bydlení u otce z důvodu, že tam nemá studijní koutek a především, že k němu nemohli jít, protože jsou svěřeni matce.

Zavinění obžalovaného soud dovodil ve formě úmyslu přímého, předvídaného k ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když dobře věděl o tom, že zrušením smlouvy na dodávky elektrické energie nastane stav, kdy poškozená ani jeho nezletilé děti nebudou moci nemovitost běžným způsobem užívat, věděl o tom, že obě děti jsou školou povinné a nebudou schopny se připravovat do vyučování, když denní příprava u studentů gymnázií je standardem. I přes tyto skutečnosti to byl obžalovaný, který podal 19.2.2015 žádost o ukončení smlouvy na dodávky elektřiny a ke dni 9.3.2015 došlo k demontáži elektroměru. Obžalovaný připustil, že chtěl tímto způsobem donutit svou manželku k alespoň částečným úhradám za služby spojené s užíváním domu.

Při rozhodování o trestu byl soud veden následujícími úvahami. Byl hodnocen způsob provedení činu, délka doby, kdy elektrická energie v domě nebyla dostupná, hodnocen i počet osob, které byly k protiprávnímu jednání obžalovaného zasaženy. Přitom bylo přihlédnuto i k osobě samotného obžalovaného. Obžalovaný je již rozvedený, živí se uměleckým tetováním, jeho čistý měsíční příjem je asi 35.000 Kč. Má dvě děti. Dosud nebyl odsouzen pro trestnou činnost, rozhodnutím Okresního státního zastupitelství v Bruntále sp.zn. 2ZK 483/2013 ze dne 13.12.2013 bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání podle ustanovení § 274 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zkušební doba byla stanovena do 30.6.2015.

Obžalovanému polehčovalo částečné doznání, jemuž byl nápomocen při objasňování své trestné činnosti ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) trestního zákoníku, přitěžující okolnosti shledány nebyly.

Podle názoru soudu účelu trestu v souladu s obecnými zásadami pro ukládání trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného dosaženo uložením výchovného trestu odnětí svobody ukládaného v dolní polovině zákonné trestní sazby § 208 odst. 2 trestního zákoníku v trvání 4 (čtyř) měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku (§ 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku). Na obžalovaného je možno působit mírným výchovným trestem odnětí svobody bez přímého výkonu, je zřejmé, že motivace k trestné činnosti vychází z dlouhodobě neurovnaných vztahů s bývalou manželkou, za té situace při absenci přitěžující okolnosti je možno ukládat mírný trest.

K trestnímu řízení se připojila řádně a včas poškozená xxx s nárokem na náhradu způsobené škody ve výši 5.626,50 Kč za platby obhájkyňi, 1.000 Kč za poplatek soudu a 10.000 Kč za nemajetkovou újmu. Pokud jde o náklady za platby obhájkyňi ve výši 1.000 Kč a škodu ve výši 5.626,50 Kč, tyto poškozená žádným způsobem nedoložila, pokud jde o náhradu nemajetkové škody ve výši 10.000 Kč, tak ani v tomto soud neshledal spravedlivým přiznání jakékoliv nemajetkové újmy. Soud při rozhodování o nemajetkové újmě přihlédl k motivu obžalovaného, kterým bylo docílit alespoň částečných úhrad poškozené za užívání nemovitosti, ale také k postoji poškozené, které neprojevila jakoukoliv faktickou snahu se být i částečně podílet na úhradách za bydlení, kdy první úhrada z její strany byla provedena v únoru 2016, tedy skoro po roce po této události. V tomto kontextu přiznání nemajetkové újmy poškozené, která se i nadále nepodílí na úhradě společných nákladů za bydlení, ač by tak činit měla, vedlo soud k závěru, že poškozená byla s celým svým nárokem na náhradu škody odkázaná ve smyslu ustanovení § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích

nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

V Bruntále dne 24.1.2017

Mgr. Jana Tihelková, v.r.
-samosoudkyně-

za správnost – vypravila:
Slávka Kašparová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a náhradě škody právní moci dne 31.05.2017 a je vykonatelné dne 31.05.2017. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 12.06.2018.